

Πολυσυλλεκτική σύνταξη του “ΚΟΣΜΟΣ” Αυστραλίας.

“Αισθάνεται κανείς ναυτία, ντροπή, ντροπή κι αγανάκτηση μπροστά σε μερικά φαινόμενα ηθικού εκτραχηλισμού, που δεν μένουν στο περιθώριο, αλλά νομιμοποιούνται και γίνονται νοσηρές εστίες πνευματικής μολύνσεως... Το κακό, προκλητικό, αναίσχυντο, δεν σταματά να υψώνει ανευθρίαστα τη φιδίσια κεφαλή του και να απειλεί να μολύνει θεσμούς, παραδόσεις, αρχές. Η ανησυχία μας δεν είναι τόσο το κακό. Είναι η δικαίωσή του. Η νομιμοποίηση της αμαρτίας. Η ρυπαρότητα που γίνεται με αναίδεια, ο παραμερισμός της ντροπής και η κυριαρχία της αναίσχυντίας ουχ ούτως αμαρτία κακόν, ως η μετά την αμαρτίαν αναίσχυντία” (Χρυσόστομος). Η πιο μεγάλη αμαρτία του καιρού μας είναι ότι οι άνθρωποι έχουν αρχίσει να χάνουν την αίσθηση της αμαρτίας”. Γιατί, το να αμαρτάνει ο άνθρωπος και να αισθάνεται την αδυναμία του, να αναγνωρίζει την πτώση του, να ομολογεί την ενοχή του υπάρχει πάντα ελπίδα για μετάνοια, διόρθωση και ανόρθωση. Να αμαρτάνει, όμως και να το θεωρεί φυσικό, κανονικό, νόμιμο! Να βρίσκεται στην ανωμαλία και να το θεωρεί ομαλότητα! Να δουλεύει στα “πάθη της ατιμίας” θλιβερός σκλάβος της “ασημοσύνης” και να μην ερυθριά εκεί που και οι πύθιοι κοκινίζουν ε, αυτό είναι ξεπεσμός και κατάντημα αποκρουστικό...” Ας προσέξωμεν, διότι “ελασσονούσι φυλάς αμαρτίαι” (παροιμ. ΙΔ’ 34). Ο εκφυλισμός και η ηθική διαφθορά καταστρέφουν και εξαφανίζουν τους λαούς. Και αυτό το επαληθεύει η Ιστορία. Επομένως, δεν κινδυνολογού-

μεν, εάν είπωμεν ότι η Ελλάς κινδυνεύει και οδηγείται προς αφανισμόν. Θα σωθεί, μόνο εάν υπάρξει μετάνοια. “Το τι έχει ακουσθεί αυτές τις ημέρες εξ αφορμής των δύο “γάμων” που έγιναν στο Δημαρχείο Τήλου με ταξύ ομοφύλων δεν περιγράφεται”, “Το γάμων” τίθεται εντός εισαγωγικών, διότι κατά τους εγκρίτους νομι-

μους” γίνεται προς δημιουργία εντυπώσεων. Κάποιοι θεωρούν σκόπιμο να προκαλούν την κοινωνία και τα ήθη της... Ο καθένας είναι ελεύθερος να κάνει τις επιλογές του. Πλην όμως αυτό δεν σημαίνει ότι η πολιτεία έχει την υποχρέωση να λαμβάνει μέριμνα για τον καθένα που κάνει διαφορετικές επιλογές. Ούτε βεβαίως έχει την

νεοταξίτης Αλαβάνος, κ.α. διέπραξαν ένα φοβερόν πραξικόπημα εναντίον της κοινωνίας μας, χρησιμοποιώντας, ως όργανον τον δήμαρχο Τήλου. Ο ασυνείδητος αυτός άνθρωπος ετέλεσε τους “γάμους” ομοφυλοφίλων, ενάντια στους νόμους και παρά την παρέμβαση του εισαγγελέως του Αρείου Πάγου κ. Σανιδά! Οι “γάμοι” αυτοί είναι παράνομοι, αν δεν υπάρξει όμως άμεσος και πολύ μεγάλη αντίδρασις, οι σκοτεινοί αυτοί κύκλοι που έχουν τόσον χουντικήν συ-

“Νομιμοποίηση της αμαρτίας = σκόπιμη πρόσκλησις”

μπεριφοράν και δείχνουν τόσο μεγάλη περιφρόνηση προς την θέληση του ελληνικού λαού, θα συνεχίσουν το καταστροφικόν έργο τους για την διάλυση της ελληνικής κοινωνίας. Η εκκλησία οφείλει να αντιδράσει με όλες τας δυνάμεις της, αλλά και να απευθύνει προσκλητήριο για αγώνα προς όλες τα υγιείς δυνάμεις αυτής της δύσμοιρης χώρας. Όλοι μαζί, κλήρος και λαός πρέπει να δώσουμε την μάχην για την σωτηρίαν της κοινωνίας μας, για την σωτηρίαν των παιδιών μας.

υποχρέωση να εξισώνει την συμβίωση ομοφύλων με τον γάμο των ετεροφύλων. Πολλώ μάλλον, αφού η πρώτη δεν προάγει την έννοια της οικογενείας, που είναι άλλωστε κατοχυρωμένη και από το Σύνταγμα. Ο θόρυβος γίνεται, διότι το θέμα σοκάρει, προκαλεί και πουλάει. Τίποτε άλλο. Προσυπογράφωμεν την λογικότητα των επιχειρημάτων. Δυστυχώς, πάντοτε το κακόν κάμνει πολύν θόρυβον. Και κάποτε... εκκωφαντικόν θόρυβον. Όλοι αντιλαμβάνονται ότι πράγματι όλος αυτός ο θόρυβος αποτελεί σκόπιμον πρόκληση. Μίαν ανήθικον και αναίσχυντον πρόκληση. Η ελληνική κοινωνία δέχεται μια σφοδράν επίθεσιν από εκείνους που απεργάζονται την διάλυσίν της. Ο αμερικανός Γεώργιος Παπανδρέου, ο

Εάν δεν αντιδράσωμεν τώρα, όσο το δυνατόν περισσότερο, μετ’ ολίγον θα είναι πάρα πολύ αργά!

Ευχαριστώ εντίμως για την φιλοξενίαν
Καλλιδής Θωμάς

Με ένα κλικ “Ο ΚΟΣΜΟΣ”
στις οθόνες σας
www.kosmos.com.au

Σαν σήμερα 29 Αυγούστου 1949 Έφερε ο στρατός τη Λευτεριά

Αφιερωμένος ο Βασίλης στην πατρίδα την τιμή όρθιος πολεμούσε στα βουνά ψηλά εκεί. Έπεσε ευθύς στο χώμα και έπαψε πλέον να ζει είχε δώσει στην Ελλάδα την αγνή του την ψυχή. Ήμουνα δίπλα και τον είδα ήταν μια πικρή στιγμή είδα και άλλα παλικάρια του ΔΕΛΗ ήτανε διπλή. Με το θύλακα βαλμένοι και όταν φτάσαμε εκεί μας διατάζει η πατρίδα μην χαθεί ούτε στιγμή. Δίπλα απ’το εκκλησιάκι είχε πιάσει ο εχθρός και διεκδικούσε Νίκη στην Ελλάδα το χαμό. Το Βασίλη του Δελή τον έχουν θάψει κάπου εκεί κοντά εκεί στην εκκλησιά δίπλα στο οχυρό Οξιό. Πάνε εξήντα τόσα χρόνια που του πήγε η μπαταριά και ολίσθησε στο χώμα σαν τρανή βαλανιδιά. Τρεις πολεμάγαμε μαζί για της πατρίδας την τιμή και ο ένας μας εσκοτώθη με μια σφαίρα με την πρώτη.

Δεν ακούσαμε φωνή ούτε πόνο για στιγμή μας έμεινε μες στην καρδιά και συνέχεια μας πονά. Δεν τον είδαμε μετά στο Ηρώο να περνά τον ξέχασε η λευτεριά και άλλα μας παιδιά. Μα η σημαία είναι εκεί αφού τη βάλανε αυτοί χαιρετά την Λευτεριά που την στέργωσαν γερά.

Δημήτριος Γ. Λαμπρόπουλος

